

عنوان مقاله:

مطالعه عوامل موثر بر مقاومت چسبندگی بتن تعمیراتی پلیمری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی بتن و توسعه (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هانی جان نثاری - کارشناس ارشد سازه

علی مشرف - کارشناس ارشد سازه

کیاچهر بهفرنیا - عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی اصفهان

طیبه پرهیزگار - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

خلاصه مقاله:

سازه های بتنی در طول دوره بهره برداری خود در معرض عوامل مخرب داخلی و محیطی (خارجی) قرار می گیرند. به منظور حفظ سازه بتنی در برابر این عوامل مخرب و افزایش عمر مفید آن ضروری است که آسیب های ایجاد شده با انجام اقدامات تعمیراتی و ترمیمی مرتفع گردد. بطور کلی عواملی همچون کیفیت مصالح تعمیراتی، میزان چسبندگی مواد تعمیراتی و سازگاری مواد تعمیراتی با بتن پایه بر عملکرد مصالح تعمیراتی اثر می گذارد. بتن اصلاح شده با پلیمر (PMC) چندی است که بعنوان یک ماده تعمیراتی در سازه های بتنی استفاده می گردد. در مقاله حاضر نتایج حاصل از یک طرح تحقیقاتی آزمایشگاهی ارائه می گردد که در آن تأثیر عمل آوری، میزان میکروسیلیس مصرفی، میزان لاتکس مصرفی، نوع چسب واسط، روش آماده سازی سطح و اثر نفت خام بر میزان چسبندگی بتن تعمیراتی، مورد بررسی قرار گرفته است. در این تحقیق تعدادی نمونه بتنی پایه براساس استاندارد BS 6319 ساخته شده و سپس با بتن تعمیراتی اصلاح شده با لاتکس تعمیر گردیده است. در ساخت نمونه های بتنی از سیمان نوع III استفاده شده است. همچنین در بررسی های انجام شده، نمونه های پایه و تعمیراتی در دوره های 1 و 3 روز در محیط مرطوب عمل آوری شده اند. میزان چسبندگی بتن تعمیراتی به بتن پایه به روش Slant Shear اندازه گیری و نتایج مقایسه گردیده است. در ادامه مجموعه نتایج در قالب منحنی ها و جداول مربوطه ارائه شده است

کلمات کلیدی:

مقاومت چسبندگی، تعمیر، عمل آوری، پلیمر، لاتکس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570>

